

Sygn. akt IX U 385/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Olszowska
Protokolant:	Jolanta Nagrodzka

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2016 r. w Rybniku

sprawy z odwołania A. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania A. S. (S.)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 2 marca 2015r. i 27 kwietnia 2015 r. Znak (...)

- 1. zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, iż zobowiązuje organ rentowy do przeliczenia emerytury ubezpieczonego z zastosowaniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 119,18%,**
- 2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz ubezpieczonego kwotę 240,00zł (dwieście czterdzieści złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sędzia

Sygn. akt IX U 385/15

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z 02.03.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. przeliczył ubezpieczonemu A. S. (S.) emeryturę od 01.01.2015r. Organ rentowy za okres od 22.05.1984r. do 26.01.1986r. przyjął minimalne wynagrodzenie.

Drugą zaskarżoną decyzją z 27.04.2015r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia podnosząc, że decyzją z 19.11.2014r. dokonano przeliczenia podstawy wymiaru ostatnio przyjętej

do obliczenia świadczenia z uwzględnieniem kwot minimalnego wynagrodzenia za okresy pozostawania w stosunku pracy, za które nie można ustalić podstawy składek.

Ubezpieczony w odwołaniach od decyzji domagał się ich zmiany poprzez przeliczenie wysokości emerytury z uwzględnieniem faktycznie osiąganego wynagrodzenia za pracę w KWK (...) i KWK (...) oraz Zakładach (...) „1 M.” w R., w okresach od 19.12.1968r. do 14.04.1970r., od 18.06.1971r. do 15.10.1976r. oraz od 14.08.1981r. do 13.05.1984r. w oparciu o dane znajdujące się w aktach sprawy, akt osobowych i płacowych z zakładów pracy jw. oraz uregulowania płacowe obowiązujące w górnictwie. Wniósł także o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 240,00zł.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołania wniósł o ich oddalenie wskazując, iż decyzją z 19.11.2014r. dokonał przeliczenia podstawy emerytury ubezpieczonego z lat 1966-1994, przyjmując wynagrodzenie wykazane w przedłożonej przez ubezpieczonego legitymacji ubezpieczeniowej za lata 1966, 1967, 1968, 1980 i 1981, a za pozostałe okresy, za które brak jest dokumentacji płacowej, przyjęte zostało minimalne wynagrodzenie. Ubezpieczony 31.01.2015r. złożył kolejny wniosek o przeliczenie świadczenia nie dołączając do wniosku żadnych dokumentów. Organ rentowy zaskarżoną decyzją z 02.03.2015r. przeliczył świadczenie błędnie przyjmując za cały okres od 22.05.1984r. do 26.01.1986r. minimalne wynagrodzenie, w tym za okres, za który ubezpieczony udokumentował zarobki. Po stwierdzeniu tego faktu organ rentowy wydał postanowienie z 27.04.2015r. o uchyleniu decyzji z 02.03.2015r., a 27.04.2015r. wydał zaskarżoną decyzję odmawiając prawa do przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia na mocy art. 114 ustawy o emeryturach i rentach stosowany odpowiednio w sytuacji, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji okaże się, że przedłożone dowody nie dawały podstaw do ustalenia prawa do emerytury albo wysokości.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje .

Ubezpieczony urodzony (...), od 01.02.2007r. uprawniony jest do emerytury.

Decyzją z 19.11.2014r., na skutek wniosku ubezpieczonego z 20.10.2014r. , organ rentowy dokonał ponownego ustalenia wysokości świadczenia przyjmując wynagrodzenie wykazane w przedłożonej, razem z wnioskiem, legitymacji ubezpieczeniowej za lata 1968, 1967, 1968, 1980 i 1981. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyniósł 96% i został obliczony z lat 1966-1994.

Ubezpieczony 31.01.2015r. złożył kolejny wniosek o przeliczenie świadczenia nie dołączając do wniosku żadnych dokumentów. Organ rentowy zaskarżoną decyzją z 02.03.2015r. przeliczył świadczenie. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjął wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 20 lat kalendarzowych od 01.1966r. do 12.1994r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 98,33%. Wysokość świadczenia wyniosła 1.879,45zł.

Organ rentowy ustalając wysokość świadczenia przyjął za cały okres od 22.05.1984r. do 26.01.1986r. minimalne wynagrodzenie, w tym za okres, za który ubezpieczony udokumentował zarobki.

Po stwierdzeniu tego faktu organ rentowy wydał postanowienie z 27.04.2015r. o uchyleniu decyzji z 02.03.2015r., a 27.04.2015r. wydał zaskarżoną decyzję odmawiając prawa do przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia na mocy art. 114 ustawy o emeryturach i rentach stosowany odpowiednio w sytuacji, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji okaże się, że przedłożone dowody nie dawały podstaw do ustalenia prawa do emerytury albo wysokości.

Organ rentowy przy ustalaniu wysokości świadczenia przyjął minimalne wynagrodzenia za okresy pozostawania w zatrudnieniu na umowę o pracę za okresy od 19.12.1968r. do 14.04.1970r., od 18.06.1971r. do 15.10.1976r., od 14.08.1981r. do 19.10.1982r., od 20.10.1982r. do 13.05.1984r., od 28.01.1986r. do 31.12.1986r. i od 05.01.1987r. do 31.05.1987r.

Ubezpieczony w następujących okresach sporny był zatrudniony:

- od 19.12.1968r. do 14.04.1970r. w KWK (...) w W. jako ładowacz pod ziemią,
- od 18.06.1971r. do 15.10.1976r. w KWK (...) jako: robotnik pod ziemią od 18.06.1971r. do 31.08.1971r., młodszy górnik od 01.09.1971r. do 30.06.1972r., górnik od 01.07.1972r. do 15.10.1976r.,
- od 14.08.1981r. do 19.10.1982r. w KWK (...) jako maszyn. regen. olejów transform. pow.,
- od 20.10.1982r. do 15.05.1984r. w Zakładach (...) M. w R. jako kierowca (...).

Dowód: akta organu rentowego, akta osobowe ubezpieczonego.

W okresach spornych zatrudnienia w KWK (...) razem z ubezpieczonym pracowali E. K. i J. K..

Ubezpieczony w okresach spornych zatrudnienia w KWK (...) pracował jako górnik w ścianie. Wszystkie dniówki przepracował pod ziemią w ścianie. Pracował na trzy zmiany. Otrzymywał barbórkę, trzynastkę, czternastkę oraz dodatki górnicze.

Dowód: zeznania świadka E. K. i ubezpieczonego złożona na rozprawie 25.11.2015r., protokół elektroniczny k. 51 akt sądowych.

W celu ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego po uprzednim ustaleniu wysokości otrzymywanych przez ubezpieczonego wynagrodzeń w latach od 19.12.1968r. do 14.04.1970r., od 18.06.1971r. do 15.10.1976r., od 14.08.1981r. do 19.10.1982r., od 20.10.1982r. do 13.05.1984r., na podstawie dokumentacji znajdującej się w aktach oraz obowiązujących w tych okresach uregulowań prawnych oraz zeznań ubezpieczonego i świadka Sąd dopuścił dowód z opinii biegłej sądowej specjalisty z zakresu emerytur, rent i kapitału początkowego mgr H. P..

Biegła wydała opinię po analizie aktów prawnych, dowodów i dokumentacji, o których mowa powyżej, w tym legitymacji ubezpieczeniowej ubezpieczonego, jego akt osobowych, dokumentacji płacowej oraz kartę zasiłkową za lata 1981-1982.

Biegła ustaliła, że maksymalny wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony ponownie z okresu 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu społecznemu, po uwzględnieniu podstaw składek za sporne okresy, wyliczony z lat 1967-1980, 1982, 1987-1991, wynosi 119,18%

Wysokość emerytury po przeliczeniu podstawy wymiaru od 01.01.2015r. wynosi 2.132,50zł.

Dowód: opinia biegłej k. 80-119 akt sądowych.

Strony nie kwestionowały opinii biegłej, nie wnosiły merytorycznych zastrzeżeń.

Przy ocenie materiałów sprawy Sąd kierował się zasadą swobodnej oceny dowodów wyrażoną w art. 233 § 1 kpc. Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, jako że sporządzone zostały one przez uprawnione podmioty w ramach ich obowiązków, nadto nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd w pełni oparł swoje ustalenia na opinii biegłej sądowej z zakresu emerytur, rent. Opinia miała charakter obszerny, szczegółowy i wyczerpujący, została sporządzona w sposób fachowy i rzetelny.

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny, logiczny i przekonujący, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwolania ubezpieczonego zasługują na uwzględnienie.

Spór w niniejszej sprawie dotyczył wysokości emerytury ubezpieczonego, ostatecznie po ustaleniu wysokości osiąganego wynagrodzenia w okresach od 19.12.1968r. do 14.04.1970r., od 18.06.1971r. do 15.10.1976r., od 14.08.1981r. do 19.10.1982r.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe w sprawie pozwoliło na ustalenie wynagrodzenia ubezpieczonego za okresy jw., maksymalnego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia i następnie ustalenie wysokości emerytury.

I tak, maksymalny wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony ponownie z okresu 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu społecznemu, po uwzględnieniu podstaw składek za sporne okresy, wyliczony z lat 1967-1980, 1982, 1987-1991, wyniósł 119,18%, a wysokość emerytury po przeliczeniu podstawy wymiaru od 01.01.2015r. - 2.132,50zł.

Za takim stanowiskiem przemawia jednoznacznie dopuszczona w sprawie opinia biegłej sądowej, gdy strony nie wnosiły merytorycznych zastrzeżeń do jej treści, ostatecznych ustaleń i wniosków, gdy Sąd w pełni podzielił tę opinię uznając ją za w pełni przekonywującą jako wydaną w oparciu o fachową wiedzę, na podstawie obowiązujących przepisów prawa w zakresie ubezpieczeń społecznych, przepisów płacowych obowiązujących w sporny okresach w górnictwie, a także na podstawie dokumentacji osobowej i płacowej ubezpieczonego i danych wynikających z książeczki ubezpieczeniowej.

Zgodnie z treścią art.111 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2015r., poz. 748 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

1)z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,

2)z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty, z uwzględnieniem art. 176,

3)z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty,

- a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Mając powyższe na uwadze Sąd w pkt 1 wyroku, z mocy art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż zobowiązał organ rentowy do przeliczenia emerytury ubezpieczonego z zastosowaniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 119.18%.

W pkt 2 wyroku Sąd z mocy art.98 §1 i §3 kpc w zw. z §11 ust.2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oddział w R. kwotę 240,00zł na rzecz ubezpieczonego tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego uznając, że nakład pracy pełnomocnika oraz charakter sprawy uzasadniają przyznanie kosztów w wysokości czterokrotnej stawki minimalnej.

SSO Maria Olszowska